

Щербина Наталія

ORCID 0009-0002-5573-0505

Кандидат історичних наук,
доцент кафедри педагогіки та гуманітарних дисциплін
Пенітенціарної академії України
(Чернігів, Україна) E-mail: natalboyko@gmail.com

РОЛЬ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ ЕСТЕТИЧНОГО СВІТОГЛЯДУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті йдеться про значення фізичного виховання у формуванні естетичного світогляду здобувачів вищої освіти. Наголошується на необхідності формування внутрішньої мотивації задля становлення гармонійної, естетично розвинутої особистості, вагому роль у чому відіграє фізичне виховання.

Мета статті – визначити роль фізичної культури у формуванні естетичного світогляду сучасних здобувачів вищої освіти.

Методологія дослідження базується на загальнонаукових методах аналізу та синтезу, індукції. Використання цих методів дозволило комплексно проаналізувати порушену проблему враховуючи дані різних наук. З конкретно-наукових методів використовувалися метод педагогічного спостереження та анкетування.

Наукова новизна полягає у комплексному дослідженні питання значення фізичного виховання у формуванні естетичного світогляду здобувачів вищої освіти, що дозволило визначити позитивні й негативні тенденції у ставленні студентів до фізичної культури та шляхи підвищення їх мотивації до ведення здорового способу життя й естетичного розвитку.

Висновки. У ході дослідження ми з'ясували, що формування ціннісних орієнтирів сучасного здобувача вищої освіти має стати його внутрішнім рушієм для діяльності. Становлення гармонійної особистості з власним естетичним світоглядом має реалізовуватися через конкретну діяльність, одним із дієвих методів якої є заняття фізичною культурою, що дозволяє здобувачам вищої освіти ставати всебічно розвиненими особистостями і наближає їх до досягнення ними естетичних ідеалів.

Проте можна відзначити й певні негативні тенденції у ставленні здобувачів вищої освіти до занять фізичною культурою, що передусім виявляється у відсутності належної внутрішньої мотивації. Вирішення проблеми можливо завдяки злагодженій роботі викладачів, формування суспільної культури, у якій значне місце належить здоровому способу життя.

На нашу думку, перспективи подальших досліджень полягають у розробці конкретних методик і заходів спрямованих на гармонійний фізичний й естетичний розвиток здобувачів вищої освіти.

Ключові слова: естетичний світогляд, фізичне виховання, здобувачі вищої освіти, особистість.

Постановка проблеми. Нинішнє покоління здобувачів вищої освіти формується у надзвичайно складних умовах, зумовлених спочатку пандемією COVID-19, нині російською агресією. Ці негативні процеси посилюють необхідність реформування вітчизняної системи освіти, пошуку оптимальних методів навчання. За таких обставин зростає роль дистанційного навчання під час якого увага здобувачів вищої освіти нерідко прикута до так званих «основних» предметів, водночас частина навчальних дисциплін, зокрема, фізичне виховання залишалася на периферії.

Разом з ним слід акцентувати, що фізичне виховання та спорт в умовах європейської інтеграції набуває цивілізаційної соціально-культурної трансформації, включається в загальну систему міжнародної взаємодії та комунікативно-інформаційного обміну. Спорт став частиною глобальної економічної системи, актором великої політики, втіленням науково-технічних досягнень [7, 100]. З цього можна зробити висновок, що фізичне виховання є невід'ємною складовою життя сучасної європейської людини, складовою світогляду, натомість роль фізичного виховання в світогляді українського суспільства загалом,

так і в естетичному світогляді здобувачів вищої освіти, залишається малодослідженою, що й зумовлює актуальність даної проблеми.

Аналіз основних досліджень і публікацій. Питання формування світоглядних знань як результату внутрішнього особистісного розвитку людини, визначення їх місця у світоглядному становленні особистості, аналіз психологічних закономірностей утворення світоглядних знань на різних вікових етапах так чи інакше присутні у дослідженнях психологів Л.С. Виготського, Л.І. Божович, Г.Є. Залеського, Д.Б. Ельконіна, С.Л. Рубінштейна, П.Р. Чамати та ін. Педагогіка розглядає дану проблему переважно з практичного погляду, аналізуючи змістові, структурні і методичні основи процесу. Слід відзначити праці видатних педагогів П.П. Блонського, А. Дістервега, Я.А. Коменського, А.С. Макаренка, В.О. Сухомлинського, К.Д. Ушинського. Різні аспекти вивчення названої педагогічної проблеми, які мають важливе значення для розробки і вдосконалення методики формування світоглядних знань особистості, виявлено в працях І.Д. Беха, Н.М. Буринської, С.У. Гончаренка, І.О. Зимньої, І.А. Зязюна, В.Р. Ільченко, В.М. Максимової, Л.В. Никонорової, Н.Г. Ничкало, Е.Л. Носенко, В.Ф. Паламарчук, І.В. Сисоєнка, А.В. Степанюка, І.Ф. Харламова [3, 82].

Мета статті полягає у визначенні ролі фізичної культури у формуванні естетичного світогляду сучасних здобувачів вищої освіти.

Процедура теоретико-методологічного дослідження. Методологія дослідження базується загальнонаукових методах аналізу та синтезу, індукції. Використання цих методів дозволило комплексно проаналізувати порушену проблему враховуючи дані різних наук. З конкретно-наукових методів використовувалися метод педагогічного спостереження та опитування.

Виклад основного матеріалу. Формування гармонійної особистості у сучасних реаліях передбачає у тому числі й розвиток фізичного здоров'я. Водночас нерідко фізичне виховання у закладах освіти зводиться лише до прагнення отримати оцінку. Проте ми маємо розуміти, що фізична культура і спорт є ефективним засобом фізичного розвитку людини, зміцнення і збереження здоров'я, сферою спілкування та виявлення соціальної активності людей, розумною формою організації і проведення дозвілля, але й, безперечно, впливає на інші боки людського життя: трудову діяльність, структуру морально-інтелектуальних характеристик, етичних ідеалів, авторитет у суспільстві, ціннісні орієнтири. Людина у сфері культури здійснює діяльність у трьох аспектах:

- пізнає культуру, яка зафіксована у духовних і матеріальних цінностях, створених попереднім людським досвідом;
- діє у громадському середовищі як носій визначених культурних цінностей;
- створює нові культурні цінності, які стають базою для розвитку культури наступних поколінь [8, 7–8].

Фізична культура – це особлива та самостійна сфера культури, яка виникла і розвивалася одночасно із загальнолюдською культурою та є її органічною частиною. Вона задовольняє соціальні потреби у спілкуванні, грі та розвагах, у деяких формах самовираження особистості через соціальноактивну корисну діяльність.

Поряд зі своєю значущістю в удосконаленні людини фізична культура може суттєво впливати й на духовний світогляд – світ емоцій, естетичних смаків, етичних і світоглядних уявлень [8, 8–9].

В.Г. Бутенко зазначає, що естетичний світогляд людини є продуктом як зовнішнього впливу, так і тих процесів, які пов'язані з його саморегуляцією та функціонуванням. Він виник в історії розвитку суспільства передусім як необхідність гармонізації відносин, зв'язків, процесів, які відбуваються в природному та соціально-культурному середовищі. Адже суспільство у своєму розвитку прагне не лише пізнавати навколишню дійсність, але й створювати умови для того, щоб освоєні раніше матеріальні та духовні цінності набували свого належного використання, упровадження, сприяли подальшому просуванню людини шляхом цивілізованої взаємодії з навколишнім світом. Також дослідник вказує на таку особливість естетичного світогляду, як залежність від внутрішніх процесів, і тому передбачає активне залучення набутого раніше досвіду, наявних сил і можливостей людини у їх гармонійному поєднанні та використанні під час встановлення з навколишнім світом такого рівня відносин, який би дозволяв оцінювати предмети, явища дійсності як прекрасні, піднесені тощо. Прикладом внутрішньої залежності в структурі естетичного світогляду може бути взаємозв'язок емоційно-пошукової активності з проявами людини. Знаходження умов для збалансованого поєднання емоційного та інтелектуального, чуттєвого та раціонального, конкретного та абстрактного веде до того, що особистість починає усвідомлювати доцільність використання існуючих способів реагування на зовнішні процеси на основі їх ціннісного, системного, скоординованого використання [1].

Саме тому сьогодні важливо враховувати зазначену особливість естетичного світогляду як духовного утворення особистості. Сприймати, оцінювати, розуміти прекрасне людина може лише тоді, коли на це є як об'єктивні (зовнішні), так і суб'єктивні (внутрішні) передумови. Важливо зазначити, що специфіка естетичного світогляду особистості полягає в його функціонуванні. Адже визначені на рівні

особистості естетичні принципи, норми, вимоги, положення, пріоритети, ідеали, смаки покликані сприяти привнесенню у різноманітні сфери життєдіяльності усього того, що відноситься до прекрасного, піднесеного, гармонійного тощо. Саме тому актуального характеру набуває питання щодо функціонування естетичного світогляду та його безпосереднього чи опосередкованого впливу на найважливіші форми свідомості людини (моральну, політичну, правову, релігійну, художню, наукову) та види діяльності (комунікативну, пізнавальну, ігрову, дозвілєву, креативну та ін.) [1].

Фізичний і духовний розвиток студентської молоді органічно доповнюють один одного та сприяють підвищенню соціальної активності особистості. Студентський вік має особливе значення як період найбільш активного набуття повного комплексу соціальних функцій дорослої людини, що включає громадські, суспільні, політичні, професійно-трудова функції [8, 10].

Під час спортивної соціалізації (соціалізації через спорт) людина, яка займається спортом, пристосовується до виконання соціальних ролей поза спортом і вироблення не тільки спортивних, а й ширших ціннісних орієнтацій до дійсності. Проведені дослідження способу життя різних груп учнів середніх шкіл свідчать, що для групи осіб, які систематично займаються спортом, характерні успішніша адаптація до умов навколишнього соціального середовища, формування самосвідомості, підвищення їхнього престижу серед однолітків. Зазначимо, що спорт як соціальний інститут відіграє досить важливу роль у процесі соціалізації сучасної студентської молоді. У суспільній свідомості загалом і свідомості представників молоді як особливої соціально-демографічної групи дедалі міцніше вкорінюються цінності фізичної культури і спорту [6].

Разом з тим, спостерігаються й негативні тенденції розвитку фізичної культури серед студентства. Так, на підставі проведеного дослідження І. Назаренко, було встановлено, що більшість студентів має достатньо знань про здоровий спосіб життя, але існує низка чинників, які перешкоджають процесу становлення загальної культури здоров'я: передусім велика завантаженість, відсутність самодисципліни та мотивації.

На думку І. Назаренко, низька мотивація до занять фізичною культурою та спортом залишається найактуальнішою проблемою фізичного виховання закладів вищої освіти. Це пояснюється тим, що сьогоденні фізичне виховання студентів здебільшого не є виховним процесом, обов'язковою умовою якого є тісна співпраця педагога і вихованця. Існують ще деякі чинники, які знижують ефективність навчального процесу та впливають на ставлення студентів до занять фізичними вправами: поганий стан здоров'я; нестача вільного часу; незручний розклад занять; нездатність подолати лінощі; відсутність спортивної бази; відсутність зовнішніх стимулів. Під час усного опитування студенти також зазначили деякі аспекти, які, на їхню думку, є доволі значущими: компетентність викладача (володіння сучасними методами викладання), гарна емоційна атмосфера, індивідуальний підхід, змога проявити себе в спортивно-масових заходах, комунікативний зв'язок із викладачем, наявність бажаних секцій [4, 30].

Часткове усунення проблем можливе у разі збільшення рухової активності студентів за допомогою впровадження інноваційних технологій і методик занять із фізичного виховання в навчально-виховний процес, переобладнання приміщень закладів для занять пріоритетними та доступними видами рухової активності, розроблення оригінальної навчально-методичної літератури для підвищення грамотності та обізнаності студента з питань здоров'я, фізичної культури й спорту.

Подолання зазначеної односторонності й раціональне використання засобів фізичної культури та спорту в процесі навчання в закладах вищої освіти можливі за умови формування у студентів стійкої потреби фізичного вдосконалення. За такого підходу відкриваються широкі можливості для підвищення рухової активності студентів, фізичної підготовленості та розвитку в них базових фізичних якостей. Окрім того, пізнання закономірностей і механізмів формування у студентів потреби фізичного вдосконалення сприятиме вихованню у них звички до самостійних занять фізичними вправами [4, 30].

Розуміння необхідності гармонійного розвитку особистості є запорукою становлення сучасного здобувача вищої освіти. Підлітки, як ніхто інший, прагнуть мати привабливий зовнішній вигляд. Проте мотиваційна сфера до занять спортом не завжди на належному рівні. Хоча якщо звернутися до українських народних традицій здорового способу життя, то можна відзначити, що вони є теоретичним і практичним досвідом, системою ідеалів, прагнень, знань, установок, правил поведінки та принципів, сукупністю поглядів і звичок українців, що склалися історично й безперервно передаються, закріплюючи й відтворюючи в нових поколіннях типи мислення і поведінки, задля збереження та зміцнення здоров'я.

Важливим засобом конкретизації традицій, а також способом їх передачі є усна народна творчість, де зафіксовано виховних ідеал здорової особистості українців, зосереджено їх соціальний досвід щодо умов і способів збереження та зміцнення здоров'я людини. Народні традиції здорового способу життя закріплювалися і передавалися наступним поколінням також у різноманітних звичаях, обрядах, святах, органічно вплетених у повсякденноповоєв життєдіяльність сім'ї, родини, громади й цілісну структуру народного календаря. Важливими засобами виховання здорового способу життя були рухливі ігри, забави, розваги, танці, що є систематичними елементами народних традицій [2].

На нашу думку, естетичний світогляд є комплексним утворенням завдання якого полягає не лише сприймати красу оточуючого світу відповідно до визначених ідеалів, зокрема, й щодо власного зовнішнього вигляду, а й вживати конкретних дій задля досягнення поставленої мети. Так, Л. Коміна зазначає, що діяльність передбачає пізнання і перебудову об'єкта, а також оцінку його та вимагає активізації інтелектуальної, мотиваційної, емоційної сфер особистості. Реконструйоване та світоглядно інтерпретоване знання стає складовою частиною цілісної системи світоглядних знань студента. Здійснюючи трансформаційну діяльність, студент водночас змінює і себе. Відбувається перетворення соціального досвіду в особистісний, що сприяє процесу самотворення особистості, її світоглядному становленню.

Діяльність студента розгортається у трьох напрямках:

1) студент сприймає і засвоює зовнішній світ за посередництвом знань;
2) у процесі життєдіяльності студент також впливає на зовнішній світ, мобілізуючи цілий арсенал своїх якостей і функцій, що стосуються розумової, вольової, емоційної сфер; забезпечує свої потреби та самовдосконалюється;

3) індивід визначає своє ставлення до всього, з чим стикається – до природи, суспільства, соціальних інститутів, до окремих людей, до самого себе – і таким чином формує стійку систему власних поглядів, переконань, звичок. Отже, засвоєння предмета, вплив на нього і формування ставлення до нього складають зміст світоглядної діяльності студента [3, 83–84].

Тому прагнення виглядати відповідно до встановленого ідеалу має спонукати до конкретних дій. Важливою запорукою естетичного вигляду є її здоровий вигляд.

Поняття «здоров'я» нерозривно пов'язане із поняттям «здоровий спосіб життя» як сценарій життєдіяльності, спрямованої на збереження та покращення здоров'я дітей. Результатом сформованості здорового способу життя є культура здоров'я як інтегративна якість особистості і показник вихованості, що забезпечує певний рівень знань, умінь і навичок формування, відтворення та зміцнення здоров'я і характеризується високим рівнем культури поведінки стосовно власного здоров'я та здоров'я оточуючих. Методологічним підґрунтям є діяльнісний і системний підходи до формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя. Критеріями формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді можна вважати:

– на рівні фізичного здоров'я: прагнення до фізичної досконалості, ставлення до власного здоров'я як до найвищої соціальної цінності, фізична розвиненість, загальна фізична працездатність, загартованість організму, дотримання раціонального режиму дня, виконання вимог особистої гігієни, правильне харчування;

– на рівні психічного здоров'я (психологічного комфорту): відповідність пізнавальної діяльності календарному віку, розвиненість довільних психічних процесів, наявність саморегуляції, адекватна самооцінка, відсутність акцентуацій характеру та шкідливих поведінкових звичок;

– на рівні духовного здоров'я: узгодженість загальнолюдських та національних морально-духовних цінностей, наявність позитивного ідеалу, працелюбність, відчуття прекрасного у житті, в природі, у мистецтві;

– на рівні соціального здоров'я (соціального благополуччя): сформована громадянська відповідальність за наслідки способу життя, позитивно спрямована комунікативність, доброзичливість у ставленні до людини, здатність до самоактуалізації, саморегуляції, самовиховання.

Формування здорового способу життя, культури здоров'я, підвищення їх виховних можливостей потребує максимальної уваги до мотиваційної сфери дітей та молоді у прагненні бути здоровими. Мотивація на здоровий спосіб життя – це система ціннісних орієнтацій, внутрішніх спонук до збереження, відновлення і зміцнення здоров'я [5, 140–141].

Висновки. Таким чином, у ході дослідження ми з'ясували, що формування ціннісних орієнтирів сучасного здобувача вищої освіти має стати внутрішнім рушієм для його діяльності. Становлення гармонійної особистості з власним естетичним світоглядом має реалізовуватися через конкретну діяльність, одним із дієвих методів якої є заняття фізичною культурою, що дозволяє здобувачам вищої освіти ставати всебічно розвиненими особистостями і наближає їх до досягнення ними естетичних ідеалів.

Проте можна відзначити й певні негативні тенденції у ставленні здобувачів вищої освіти до занять фізичною культурою, що передусім виявляється у відсутності належної внутрішньої мотивації. Вирішення проблеми можливо завдяки злагодженій роботі викладачів, формування суспільної культури, у якій значне місце належить здоровому способу життя.

Перспективи подальших досліджень. На нашу думку, перспективи подальших досліджень полягають у розробці конкретних методик і заходів спрямованих на гармонійний фізичний й естетичний розвиток здобувачів вищої освіти.

References

1. Бутенко, В.Г. (2009). Естетичний світогляд особистості та його особливості. *Актуальні проблеми державного управління педагогіки та психології*, 1, 144 – 147. URL: <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/download/2014/1831>.
Butenko, V.G. (2009). Estetychnyy svitohlyad osobystosti ta yoho osoblyvosti. [The aesthetic outlook of the individual and its features. *Actual problems of state administration of pedagogy and psychology*], 1, 144–147. URL: <https://ps.journal.kspu.edu/index.php/ps/article/download/2014/1831>.
2. Гоголева, О.М. & Нікітченко, М.Б. (2020). Формування здорового способу життя на основі традицій і культурної спадщини. *Правове життя сучасної України : у 3 т. : матеріали Міжнар. наук.-практ. конф.*, 2, 461–463. <http://hdl.handle.net/11300/13021>.
Hogoleva, O.M. & Nikitchenko, M.B. (2020). Formuvannya zdorovoho sposobu zhyttya na osnovi tradytsiy i kul'turnoyi spadshchyny. [Formation of a healthy lifestyle based on traditions and cultural heritage]. *Legal life of modern Ukraine: in 3 vols. : materials of the International science and practice conf.*, 2, 461–463. <http://hdl.handle.net/11300/13021>.
3. Корміна, Л. (2017). Методичні основи формування світоглядних знань студентів у навчанні: емоційно-особистісний аспект. *Педагогічний часопис Волині*, 1(4), 82–88. <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/12294/1/Kormina.pdf>.
Kormina, L. (2017). Metodychni osnovy formuvannya svitohlyadnykh znan' studentiv u navchanni: emotsiyno-osobystisnyy aspekt. [Methodical foundations of formation of worldview knowledge of students in education: emotional and personal aspect]. *Pedagogical journal of Volyn*, 1(4), 82–88. <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/12294/1/Kormina.pdf>.
4. Назарова, І.І. (2020). Ставлення сучасного студента до фізичного виховання у закладах вищої освіти. *Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова*, 73(2), 28–32. <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/32493>.
Nazarova, I.I. (2020). Stavlennya suchasnoho studenta do fizychnoho vykhovannya u zakladakh vyshchoyi osvity [The modern student's attitude to physical education in institutions of higher education]. *Scientific journal of the M.P. Dragomanov NPU*, 73(2), 28–32. <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/32493>.
5. Носко, М.О., Грищенко, С.В. & Носко, Ю.М. (2013). *Формування здорового способу життя : навчальний посібник*. Київ : Видво.
Nosko, M.O., Hryshchenko, S.V. & Nosko, Yu.M. (2013). *Formuvannya zdorovoho sposobu zhyttya [Formation of a healthy lifestyle]: a study guide*. Kyiv: Vidvo.
6. Рубан, А. (2022). Фізична культура і спорт як засіб соціалізації молоді та інтеграції у соціокультурний простір. *Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. Серія: Педагогічні науки*, 60, 145–152. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/4.3/21.pdf>.
Ruban, A. (2022). Fizychna kul'tura i sport yak zasib sotsializatsiyi molodi ta intehratsiyi u sotsiokul'turnyy prostir [Physical culture and sports as a means of socialization of youth and integration into the socio-cultural space]. *Scientific Bulletin of the Izmil State Humanitarian University. Series: Pedagogical Sciences*, 60, 145–152. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/4.3/21.pdf>.
7. Швець, С.В., Омельченко, Т.Г. & Бірючинська, С.В. (2018). Фізичне виховання та спорт в системі вищої освіти в Англії. *Молодий вчений*, 4.3 (56.3), 97–101. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/4.3/21.pdf>.
Shvets, S.V., Omelchenko, T.G. & Biryuchynska, S.V. (2018). Fizychnye vykhovannya ta sport v systemi vyshchoyi osvity v Anhliyi [Physical education and sports in the system of higher education in England]. *Young Scientist*, 4.3 (56.3), 97–101. <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/4.3/21.pdf>.
8. Шепеленко, Т.В., Буц, А.М., & Бодренкова, І.О. (2018). Фізичне виховання у формуванні здорового способу життя. *УкрДУЗТ*.
Shepelenko, T.V., Buts, A.M., & Bodrenkova, I.O. (2018). Fizychnye vykhovannya u formuvanni zdorovoho sposobu zhyttya [Physical education in the formation of a healthy lifestyle]. *UkrDUZT*.

Nataliia Shcherbyna

ORCID 0009-0002-5573-0505

*Candidate of historical sciences,
Associate Professor of the Department of Pedagogy and Humanities
discipline of the Penitentiary Academy of Ukraine
Chernihiv (Ukraine) E-mail: natalboyko@gmail.com*

THE ROLE OF PHYSICAL EDUCATION IN FORMING THE AESTHETIC OUTLOOK OF HIGHER EDUCATION ACQUIRES

The article deals with the importance of physical education in the formation of the aesthetic outlook of students of higher education. It is stressed on the necessity of the formation of internal motivation for the formation of a harmonious, aesthetically developed personality, in which physical education plays an important role.

***The purpose of the article** is to determine the role of physical culture in the formation of the aesthetic outlook of modern students of higher education.*

***The research methodology** is based on general scientific methods of analysis and synthesis, induction. The use of these methods made it possible to comprehensively analyze the raised problem, taking into account the data of various sciences. Concrete scientific methods such as the method of pedagogical observation and questionnaire was used.*

***The scientific novelty** is consist in a comprehensive study of the importance of physical education in the formation of the aesthetic worldview of higher education students, which made it possible to to determine positive and negative trends in the attitude of students to physical culture and ways of increasing their motivation to lead a healthy lifestyle and aesthetic development.*

***Conclusions.** In the course of the research, we found out that the formation of value orientations of a modern student of higher education should become his internal driver for activity. The formation of a harmonious personality with one's own aesthetic worldview should be realized through a specific activity, one of the effective methods of which is physical education, which allows students of higher education to become comprehensively developed personalities and brings them closer to achieving their aesthetic ideals.*

However, it is possible to note certain negative trends in the attitude of students of higher education towards physical education, which primarily manifests itself in the lack of proper internal motivation. Solving the problem is possible thanks to the coordinated work of teachers, the formation of a social culture in which a significant place belongs to a healthy lifestyle.

*In our opinion, **the prospects for further research** lie in the development of specific methods and measures aimed at the harmonious physical and aesthetic development of students of higher education.*

***Keywords:** aesthetic outlook, physical education, students of higher education, personality.*

Стаття надійшла до редакції 31.01.2024

*Рецензент – доктор педагогічних наук, професор **Аніщенко В.О.***